

PRZEBACZENIE

Włodzimierz Zatorski OSB

PRZEBACZENIE

TYNIEC
WYDAWNICTWO BENEDYKTYNÓW

Superiorum permissu: Opactwo Benedyktynów
L.dz. 38/2005, Tyniec, dnia 18.05.2005 r.
† Bernard Sawicki OSB, opat tyniecki

Imprimatur: Kuria Metropolitalna
Nr 1571/2005, Kraków, dnia 8.06.2005 r.
†† Jan Szkodoń, wikariusz generalny
Ks. Kazimierz Moskała, wicekanclerz
O. Tomasz M. Dąbek OSB, cenzor

Wydanie 7 – 2015 r.

ISBN 978-83-7354-592-2

© Copyright by TYNIEC Wydawnictwo Benedyktynów
ul. Benedyktyńska 37; 30-398 Kraków
tel. +48 (012) 688-52-90; 688-52-95
fax +48 (012) 688-52-91
e-mail: zamowienia@tyniec.com.pl
www.tyniec.com.pl

Druk i oprawa:
TYNIEC Wydawnictwo Benedyktynów

SPIS TREŚCI

OD AUTORA	7
UŻYWANE SKRÓTY.....	11
WSTĘP.....	13
ZRANIONA MIŁOŚĆ.....	17
Człowiek stworzony z miłości do miłości	17
Zwątpienie w miłość	19
Nieufność w spotkaniu.....	22
Odrzucona miłość	25
Miłość darmo przywrócona	29
Miłość jako dar.....	33
Judasz i Piotr.....	38
Potrzeba uzdrowienia	41
„PRZEBACZYĆ BOGU”,	
„PRZEBACZYĆ SOBIE”	45
Odwaga wypowiedzenia swoich żalów	45
Stanąć w otwartości	53
Przebaczyć sobie	57
ZRANIONE BRATERSTWO	63
Walka o panowanie	63
Brak przebaczenia	67
Krzywdziciel potrzebuje przebaczenia.....	69
Pokrzywdzony winien przebaczyć	72

Jeżeli winny nie prosi o przebaczenie	80
PRZEBACZENIE W ŻYCIU WSPÓLNYM.....	87
„Nie czyń drugiemu, co tobie niemiłe”	87
Niewystarczalność zasady „nieczynienia zła” ...	88
Przebaczenie jako lekarstwo.....	93
Postawić na dobrą wolę.....	98
MIŁOŚĆ ODZYSKANA.....	103
Odzyskana ufność w Bożą miłość.....	103
Modlitwa szkołą życia	107
Braterstwo w „naszym Ojcu”	113
Pojednanie między wspólnotami	117
Wybór ludzkiego serca	126
Rozpoznać ukrytego	132
PRAKTYKA PRZEBACZANIA	135
Przebaczenie a spotkanie z Bogiem	136
Przebaczenie – duchowa praktyka.....	143

OD AUTORA

Przebaczenie należy do trudniejszych problemów we wzajemnych relacjach między ludźmi, niełatwo też o nim mówić. W roku 1994 po Mszy św. w Klubie Inteligencji Katolickiej w Gliwicach wygłosiłem konferencję o przebaczeniu, która okazała się zupełnie niezrozumiała dla słuchaczy. Ponieważ byłem przekonany, że jest to bardzo ważny temat, postanowiłem ją spisać i w tej formie przekazać słuchaczom nieudanej konferencji. Podczas spisywania pojawiły się nowe wątki i myśli, które postanowiłem do niej dołączyć. W ten sposób powstał zasadniczy zrąb obecnego tekstu.

Do wydania tych rozważań na temat przebaczenia nakłoniło mnie kilka zaprzyjaźnionych osób uważając, że mogą być bardzo przydatne dla wielu ludzi. Pierwsze wydanie ukazało się w 1996 roku w wydawnictwie SPES dzięki życzliwości zaprzyjaźnionych drukarzy – Państwa Haliny i Stanisława Mozgałów. Wydana w niewielkim nakładzie książeczka rozeszła się stosunkowo szybko. Otrzymałem o niej szereg pozytywnych opinii i ponowną zachętę do

jej wznowienia. Niektórzy z przyjaciół poczynili szereg nowych uwag i propozycji do samego tekstu, które starałem się uwzględnić w drugim wydaniu, do którego dołączyłem rozważania na temat przebaczenia w życiu wspólnotowym jako trzeci rozdział. W ten sposób poprzedni tekst został poprawiony i poszerzony o jeden rozdział i szereg nowych myśli w rozdziałach starszych, co niewątpliwie ułatwiło czytelnikowi odnalezienie innych wątków związanych z przebaczeniem. Trzecie wydanie ponownie przejrzałem i poprawiłem rozwijając nieco pewne skróty myślowe, a także wprowadziłem nowy rozdział: „Przebaczyć Bogu, przebaczyć sobie”. Tytuł brzmi nieco kontrowersyjnie, ale streszcza on w sobie dwa bardzo ważne dla człowieka problemy. Do ich rozważenia skłoniła mnie pewna znajoma, która po przeczytaniu poprzedniej wersji *Przebaczenia*, czuła niedosyt i postawiła wprost takie zagadnienie. W kolejnym, czwartym wydaniu zrobiłem jedynie niewielkie korekty tekstu. Obecne, piąte wydanie zostało rozszerzone o nowy rozdział pod tytułem: „Praktyka przebaczenia”. Inspiracją do niego była uwaga jednego z moich przyjaciół, lekarza, który często swoim pacjentom zaleca tę pozycję jako lekturę. Stwierdził, że jeżeli człowiek już zrozumie potrzebę przebaczenia, to często nie wie jak to

zrobić. Nowy rozdział stara się podjąć to zagadnienie w oparciu o duchową tradycję mnichów.

Pragnę podziękować jednocześnie wszystkim przyjaciołom, którzy przyczynili się do powstania i poprawienia tekstu. Szczególne podziękowania należą się Pani prof. Annie Świderkównie, która po wnikliwym przeczytaniu tekstu zarówno pierwszego, jak i drugiego wydania podsunęła szereg cennych uwag i sugestii. Dziękuję serdecznie Pani redaktor Janinie Dembskiej, która poprawiła tekst drugiego wydania od strony stylistycznej oraz dr Aldonie Skudrzyk, która przejrzała piąte wydanie wnosząc cenne korekty. Dziękuję także wszystkim innym, których nie jestem nawet w stanie wymienić.

Należy podkreślić, że niniejszy tekst zawiera jedynie spisane refleksje, które zrodziły się podczas stałej w naszym życiu monastycznym praktyki *lectio divina*, czyli duchowego czytania Słowa Bożego.